

Množice usposobljenih

Občinski štab za civilno zaščito je na svoji redni seji 18. februarja letos pregledal delo pri usposabljanju občanov in delovnih ljudi naše občine v letu 1981. V 29 krajevnih skupnostih je bilo 28 tečajev za splošne enote, za prvo zdravstveno pomoč, za gasilsko-reševalno, RBK zaščito, socialno delo, prvo veterinarsko pomoč in za poveljnike ter načelnike štabov CZ.

Tečaj je opravilo 678 občanov, med katerimi se jih je 288 usposobilo za delo v splošnih enotah ter 102 za RBK zaščito, ostali pa v enotah prve zdravstvene pomoči in drugih specializiranih oddelkih. V delovnih organizacijah pa je 192 obveznikov civilne zaščite opravilo tečaj za splošne enote, bolničarje, vzdrževalce reda in za zaklonišča ter gasilsko delo.

Dopolnilni pouk za enote prve zdravstvene pomoči, ki je potekal pretežno v sodelovanju z občinsko organizacijo Rdečega križa in ob izdatni pomoči sekretariata za ljudsko obrambo občine, je odlično uspel in zadovoljil 701 obveznika iz krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela. Organizirano je bilo tudi občinsko tekmovanje med ekipami prve medicinske pomoči, RK in mladimi člani Rdečega križa osnovnih šol.

Tekmovanja se je udeležilo 27 ekip iz OZD, 24 ekip iz KS, dve iz TO in 17 ekip iz osnovnih šol. Tako je to tekmovanje zajelo 575 tekmovalcev.

Dopolnilnega pouka z gasilskimi enotami CZ se je udeležilo 13 oddelkov ali skupaj 126 obveznikov iz KS, ki so se z devetimi ekipami udeležili tudi občinskega gasilskega tekmovanja, dva oddelka pa mestnega, ter pri tem dosegli zavidljive uspehe.

Usposabljanje članov CZ bo tudi v bodoče potekalo prek delavske univerze »Boris Kidrič« v skladu z učnim načrtom. Ker v nekaterih hišnih svetih še nimajo organiziranih splošnih ali specializiranih enot CZ, je ena prednostnih nalog občinskega štaba CZ, kakor tudi krajevnih, da se ustanove, usposobijo in materialno opremito.

Na seji so obravnavali tudi vlogo in naloge občanov in delovnih ljudi v letošnji akciji NNNP 82; težišče akcij bo v preverjanju usposobljenosti protipožarne dejavnosti ne le v delovnih organizacijah, ampak tudi po stolpnih in drugih stanovanjskih zgradbah. Člane občinskega štaba CZ Šiška in predstavnike SML je predstavnik DO LEK, kot gostitelj te seje, seznanil z uspešnim delom njihove civilne zaščite, saj pri samoupravnih in družbenopolitičnih delavcih najdejo vse razumevanje in tako nimajo niti kadrovske niti finančno-materialne probleme. Njihov delavski svet je občasno in tudi po svoji zahtevi ali potrebi seznanjen z razvojem obrambno-zaščitnega organiziranja v DO in v TOZD.

Po večurni seji, potem ko so sprejeli več načrtov, programov in poročil, so si člani štaba in vabljeni gostje na povabilo DO LEK ogledali njihove zakloniščne prostore, nove ambulantne prostore, prometno ureditev v podjetju in izven njega, označevanje surovin-skih baz, hidrantnih paprav, električnih vodov, naprave gasilske službe in vse drugo, kar je po svoji funkciji in dejavnosti pomembno za zaščito in reševanje v vojni.

naša
obramba

tribuna 14

Jesensko cvetje

Konec maja 1945 v Zapužah pri Begunjah na Gorenjskem. Razcvetelo drevje in nemir v srcu Kamile Šušteršič. Težko pričakovana svoboda, še ne pozabljene rane vojne in mir na slovenski zemlji.

Tistega svetlega opoldneva je Kamila Šušteršič stala vrh stopnišča z dojenčkom v naročju in 4-letnim prvim sinkom ob krilu. Zastrela se je v nasmejanega temnolasega moža, ki se je odločno vzpenjal navzgor po stopnicah. Prešinilo jo je: moj France. Takrat se je 4-letni deček že odtrgal od krila in planil očetu v objem. Nenadoma so stali tesno skupaj in nihče ni vedel, kdo naj koga objame, stisne.

• »To je bil najboljši trenutek po vsem hudem.« je s srebrnim leskom v očeh povedala Kamila Šušteršič: »Imeli smo srečo. Družina je bila skupaj.«

• Kamila Šušteršič je marca praznovala 70 let življenja. Vendar pogovarjati se z njo pomeni besedovati z živahno, urejeno in drobno sogovornico, ki pri besedah niti za hip ne omahuje. Poblisk drobnih uhanov v usesnih mečicah je znamenje stresa spominov in navala čustev:

• »Dolga leta sem bila družbenopolitična delavka, toda dolga leta sem bila tudi doma gospodinja in vzgojiteljica. Sinova Miloš in Dušan sta zahtevala svoje in šele ko sta odrasla, sem se ozrla po zaslužku.«

• Deset let je delala na Upravi javne varnosti kot referentka za voziška dovoljenja. Delila jih je tistim, ki so pač uspeli v boju s prometnimi predpisi, inštruktorji in člani izpitne komisije. Za slovo (že pred desetimi leti) je kolektivu zapustila lepo pesmico.

• Toda vrnila sva se v otroštvo: »Rojena sem v Kočevju v uradniški družini. Se spominjam, kako je oče namenoma jezil Kočevarje, kadar smo pri odprtem oknu prepevali slovenske pesmi. Vendar so tudi Nemci kdaj prišlihili milim zvokom.«

• Napredni Slovenec je kasneje služboval v Črnomlju in tam je Kamila začela telovaditi. Kasneje je bila celih deset let telovadna vaditeljica v sokolskem krogu Litije. Leta 1940 se je poročila z zalim udeležencem sokolskih vaj Francijem Šušteršičem. Začetek strašnih dni domovine je Kamila dočakala v Litiji:

• »Mož je bil vpoklican, jaz pa sem gledala dolge kolone utrujenih in razcapanih vojakov. Čutili smo razsulo in bilo nam je neizmerno hučo. Kmalu smo se morali preseliti v Zapuže pri Begunjah.«

• Kaj naj stori tisti, ki so mu poteptali dostojanstvo in vzeli domovino? Ne, Šušteršičevi niso imeli kaj razmišljati. Povezali so se v vasi, kmalu so se ponoči oglašali prvi borci. Treba je bilo zbirati denar, cigarete, obleko, zdravila, odeje. Kamila je postala članica OF in AFŽ, mož pa je odšel v partizane:

• »Bilo je težko. Ostala sem z majhnim otrokom, drugi pa je bil na poti. Padel je možev brat in ljudje niso vedeli natanko, morda je bil to moj France?«

• Za družinico Šušteršič se je krvava rihla srečno končala. Obnova domovine. Kdaj pa kdaj je Kamila na udarniško odšla kar z obema otrokoma. In kaj bi Kamila dejala zdaj o svoji bogati preteklosti?

• »Vidite, družbenopolitično delo je lepa stvar. Toda vsakdo naj bi delal toliko, kolikor zmore. Veliko sem delala v Rdečem križu. Vedno bolj se mi zdi, da so pogostitve starčkov le premalo. Bolj bo treba organizirati pomoč in se posvetiti vsakemu posamezniku. Tudi naša mladina je dobra, vse premalo se ukvarjamo z njo. Da, jaz sem srečen človek, posebno, kadar pomislim na družino. Saj, če imamo svobodno domovino, jesti in denarja za življenje, je to menda dobro.«

• Na pretek pri Šušteršičevih cvenka nikoli ni bilo. Pa je Kamila svoj prosti čas posvečala vezenju, ročnemu delu. Tako je lahko obdarovala sorodnike, znance, svoje snahe in si krasila stanovanje:

• »Danes pa so moja sreča štirje vnučki...«

• Svoja občutja je znala izraziti tudi v pesmih. Preprostih, tekočih, vendar pa so vedno besede in misli pripovedovale o človeku, njegovih občutjih in hotenjih. Sploh se zdi, da je Kamila Šušteršič žena, ki čuti družino in lepo to te osnovne družbene celice. Zano je nemara tudi domovina mati, ki razprostira svojo zaščitniško roko nad tistim, ki jo ljubi. Vendar pa je Kamila Šušteršič v svojem jesenskem cvetju tudi hudomušno zapisala:

»...ubogi penzioner zdaj časti vse, ki vedrijo na oblasti...«

Bogomir Šefić

JANEZ PLESTENJAK RAZSTAVLJAL V DONITU

V medvoškem Donitu se kar vrstijo likovne razstave. Tokrat se je predstavil Janez Plestenjak z vrsto portretov človeških obrazov in upodobitvami človeku najbližjega prijatelja iz živalskih vrst — psa. Njegova dela dovolj prepričljivo govore sama. Prav upodobitve štirinožnih ljubljencev pa so dokaz, da je avtor njihovih podob tudi sam navdušen kinolog in rejec psov.

aero